

[Dohrmann]

de yngre, men det vil da også være helt urimeligt, så jeg synes, at det foreliggende forslag i bund og grund er forkert. Det tyder på, at forslagsstillerne kun har kendskab til den offentlige sektor, ikke til noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Hr. Dohrmann fortalte os nok en gang, at graviditet ikke er nogen sygdom. Det er vi enige om. Jeg tror, der er et flertal i Folketinget, der mener, at graviditet ikke er nogen sygdom, og det er ikke det, forslaget handler om. Jeg vil anbefale hr. Dohrmann at læse de forslag, han er ordfører på. Det er en stor fordel tit og ofte. Så undgår man nemlig tit at sige noget sludder.

Det, forslaget handler om, og det, jeg vil bede hr. Dohrmann om at give sin mening til kende om, det er: skal man have sygedagpenge, når man er syg? Hvis hr. Dohrmann kan svare ja til det, bør han i konsekvens heraf gå ind for forslaget.

Eksemplerne på kvinder, der er faldet igennem dette hul, drejer sig om kvinder, der er uarbejdsdygtige, og som i forvejen er nødt til at blive hjemme fra deres arbejdsplads. Problemet er så, at de ikke får sygedagpenge, men i givet fald bliver henvist til bistandshjælp, som de som oftest så slet ikke er berettigede til. Det er det, forslaget handler om, og det ville hr. Dohrmann kunne se, hvis hr. Dohrmann gjorde sig den ulejlighed at læse forslaget. Det er meget muligt, at vi, næste gang vi fremsætter forslaget, gør bemærkningerne lidt tydeligere og eventuelt påfører et par tegninger, så det bliver helt klart, hvad det er, det går ud på.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Må jeg for det første sige til hr. Agerschou, at hvis hr. Agerschou en dag ved lejlighed sætter sig ned og læser et af de grønne hæfter og skulle komme til at falde over denne debat, så vil hr. Agerschou se, at jeg aldeles ikke har påstået, at SF mente, at almindelige graviditetsgener skulle udløse sygedagpenge eller barseldagpenge eller noget som helst andet. Jeg sluttede af med at sige: og så går jeg i øvrigt ud fra, at vi alle sammen er enige om, at almindelige graviditetsgener ikke er osv. osv. osv. Jeg har ikke tillagt SF det

synspunkt. Vær venlig at lade være med at tillægge mig det synspunkt.

Så siger hr. Agerschou tre ting. Hr. Agerschou nævner, at man skal være syg. Altså vi går ud fra, at man er gravid, og så skal man være syg. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes opkastninger, og hr. Agerschou understreger uarbejdsdygtighed. Det er de tre elementer. Det er vi blevet enige om. Jeg synes, det er meget godt, at vi har klaret det i denne debat.

Der står i vejledningen fra Sikringsstyrelsen under afsnittet »Ret til dagpenge«: Eksempler på sygdomstilstande – her var det syge – og så nævner man særlige tilfælde med voldsomme eller hyppige opkastninger – dér var opkastningerne – som medfører uarbejdsdygtighed. Bingo, dér var uarbejdsdygtigheden!

Det er muligt, hr. Agerschou og jeg taler forbi hinanden. Hvis vi bliver ved med at gøre det, må vi jo begge to have fat i gåsefjeren og skrive til hinanden. Jeg vil foreslå, inden vi går ud i en stor debat om grader af opkastninger og voldsomheden af samme, at vi får de eksempler på bordet, som hr. Agerschou sidder inde med, og at vi så drøfter dem i udvalget. Jeg tror ikke, vi når ret meget længere.

Men må jeg så i øvrigt sige til bemærkningen om, at Socialministeriets embedsmænd ikke rigtig ved, hvad der foregår ude i kommunerne, at det da nok til en vis grad er rigtigt. Det er en påstand, jeg møder af og til i Folketingets socialudvalg, uden at jeg skal referere derfra, men så kan man altså ikke samtidig fra Folketingets side ønske at decentralisere i vidt omfang. Det er jo ikke Socialministeriets embedsmænd, der sidder og personligt tager stilling til grader af opkastninger.

Det er rigtigt, at der kan foregå ting ude i kommunerne, som man ikke har daglig bogføring over; det er nok en almindelig foretælse. Men det er også rigtigt, at hovedopgaven for Socialministeriet, Sikringsstyrelsen, Socialstyrelsen og alle mulige andre er at følge med i, hvad der foregår derude, og indrette lovgivningen herefter, så det kommer til at stå i nogenlunde størrelsesordenen én til én til virkeligheden, og det mener jeg faktisk ikke man kan påpege ikke er tilfældet.

(Kort bemærkning).